

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרמד

ערב שבת קודש וערב שמיני עצרת ה'תשס"ז

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

ותיק וחסידי אי"א עוסק בצ"צ באמונה

מסור ונתון לעשות צדקה וחסד

בעל מעשים ומרץ ורב פעלים

הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שגלוב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש

ממסדי ומנהלי הארגון "פרי"

לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים

ולהכניסם בבריתו של אאע"ה

המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון

הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים

ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'

השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך

ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש

זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה

נפטר בשם טוב

כ"א תמוז ה'תשס"ז

ת' נ' צ' ב' ה'

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

כמה דרגות בשמחה

בקשר עם שמחת תורה, הבאנו (בעמוד הבא) צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ליל שמח"ת לפני הקפות ה'תשמ"ז, בה דובר על ז' דרגות בשמחה

(נדפסה בהתוועדויות תשמ"ז ח"א ע' 340 ואילך ולהבנת הענין יש לעיין שם)

פענוח התיקונים שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק בצילום שבעמוד 15:

בדרגא הב', אחרי כמה תיבות הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ: **ובכלל באופן שנברא (כולל כדלהלן) - אם לחלק לפרטים אין לדבר סוף: שיכול להבין חכמתו, לקיים מצוותיו, להשפיע בפועל על אחרים וכו' וכו'.**

בסוף הדרגא הב', הדגיש כ"ק אד"ש מה"מ תיבת "בדוגמא" וכתב: **!הרי אפשר אחרת.**

בדרגא הג' הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ שורה שלימה בכתי"ק: **והנה האדם נברא כאחד ממנו בבחירה חפשית בתכלית שלכן הפועל דהאדם - ה"ז ענין בפ"ע לגמרי, כולל שמחותיו.**

בימין הדף כתב כ"ק אד"ש מה"מ למניחים בקשר לשורה שהוסיף: **נקודה יסודית** [אז עיקרית?] **ונשמטה לגמרי!!**

בסוף הדרגא הג' הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ: **אבל בחרת בחיים.**

פענוח ההוספות של כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק בצילום שבעמוד 13:

בקטע השלישי הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ: **מגין און היטן אידן . .**

בקטע השביעי הוסיף: **צו קיינע ענינים בלתי רצוים . .**

2 קטעים אחר-כך: **לעבדו כולם שכס אחד . .**

בסוף השיחה הוסיף: **ולכל בני ישראל יהי אור במושבותם (עוד בהיותם במצרים).**

המדרוך מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידוך הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכס בגאולה האמתית והשלימה

איך לראות את הרבי בהקייץ

ישנה חקירה בענין "שלוחו של אדם כמותו" - ג' אופנים שניתן ללמוד זאת: א) לשליח יש נתינת כח מהמשלח כדי לעשות את הפעולה במקומו ב) שכח העשי' של השליח הוא כח העשי' של המשלח. ג) שגופו של השליח נהי' בדיוק כמו המשלח מציאותו היא מציאות המשלח ● אמנם גם בנוגע למשלח יכולים ללמוד בג' אופנים הנ"ל עד לאופן הג' - שהמשלח הופך להיות מציאותו של השליח ● אצל כאו"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי ובהקייץ ועי"ז הוא רואה את כל הרביים ● תרגום חפשי ומעובד משיחת ליל שמחת-תורה קודם הקפות ה'תשכ"ז* - בלתי מוגה

- תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך" -

נ"ע עם אחיו ואחיותיו - ונפרדו מהסוכה בכוס תה ומזונות, ובעת מעשה דיבר על ענין הנ"ל וסיפר את הסיפור דלהלן.

ב. בהקדמה לסיפור, אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר (בתור מאמר המוסגר):

ידוע שכאשר אדמו"ר הזקן הגיע להרב המגיד ממעזריטש, הוא חשב בתחילה לחזור משם, אבל אח"כ החליט להשאר אצל הרב המגיד בתור משרת.

הענין של משרת, שהוא נמצא היכן שהרב נמצא. כ"ק מו"ח אדמו"ר הביא אז שני מקורות מיהושע שבהם רואים שמשרת נמצא בתמידות עם הרב:

א) מה שנאמר במ"ת² "ויקם משה ויהושע

(2 משפטים כד, יג.

א. בהתוועדות דליל שמע"צ תש"ה (בסוכה) סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר¹, שלפני כמה שנה, בשנת תרכ"ז, סיפר אדמו"ר המהר"ש לילדיו שהיום מלאו מאה שנה בדיוק מאז שאדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקייץ (בשנת תקכ"ז - לאחר הסתלקותו)

- כפי שהי' הסדר, שבני הנשיאים נהגו להצטרף להפרד מהסוכה, וכך גם אז הלכו אדמו"ר המהר"ש וילדיו - הרבי (מוהרש"ב)

(* מובאת במלאת 40 שנה לאמירתה, ד"עד ארבעין שנין לא קאי איניש אדעתי דרבי" (ע"ז ה, רע"ב).

1) סה"ש תש"ה ע' 52. וראה "התמים" ח"ב ע' מה.

(* להעיר שספר השיחות תש"ה הי' אז - כפי הנראה - בשלבי הכנה אחרונים לדפוס (נדפס לדאשונה בסוף שנת תשכ"ז (עש"ק ח"י אלזל)). ובמשך ההתוועדות הביא כ"ק אד"ש מה"מ כר"כ סיפורים מהתוועדויות שמע"צ תש"ה. המו"ז.

משרתו וגו' ויעל משה אל הר האלקים",
ואומר רש"י "לא ידעתי מה טיבו של יהושע
כאן", ומסביר שהוא ליוה אותו.

(ב) מה שנאמר על יהושע³ "לא ימיש מתוך
האוהל". וע"כ רש"י כבר לא מפרש כלום, כיון
שמוכן בפשטות שענינו של משרת הוא להיות
היכן שנמצא האדון.

והנה, הטעם לזה שדוקא במתן תורה
שואל רש"י "לא ידעתי טיבו של יהושע כאן",
כי לרש"י מפריע מדוע כאן הלך יהושע עם
משה - הרי בסופו של דבר משה רבינו עלה
לבדו להר, וע"כ מסביר רש"י שיהושע ליוה
אותו.

משא"כ על הפסוק "לא ימיש מתוך האהל"
לא התעכב רש"י לשאול מדוע ה' "לא ימיש"
[אף שבודאי היו זמנים שבהם התעסק משה
בעניניו הפרטיים ולא למד עם יהושע (ללא
הבט ע"כ ש"משה קיבל תורה מסיני ומסרה
ליהושע"⁴)], ואעפ"כ יהושע "לא ימיש מתוך
האהל", כיון שענינו של משרת הוא להיות כל
הזמן היכן שהאדון נמצא, וכדלקמן.

ע"כ ה' מאמר המוסגר.
ג. הסיפור עצמו:

בחג הסוכות שנת תקכ"ז, כאשר אדמו"ר
הזקן ה' משרת אצל הרב המגיד, ישב הרב
המגיד בסוכה ונכנס אחריו אדמו"ר הזקן, אמר
לו הרב המגיד: תנעל את הדלת כדי שאף אחד
לא יכנס, אל תכנס להתפעלות, אלא תקח
את-זה בפנימיות ובהתיישבות - הרבי מגיע
("דער רבי קומט")!

- ואז ראו הם את הבעש"ט בהקיש, שבע
שנים לאחרי הסתלקותו!

ובזה רואים את מעלתו הגדולה של
משרת, שדוקא עי"ז זכה אדמו"ר הזקן לראות

(3) תשא לג, יא.

(4) אבות רפ"א. וראה הקדמת הרמב"ם להיד: למדה
משה... ליהושע... מסר כו'.

(5) ברכות לד, ב - במשנה. וש"נ.

(6) ראה לקח טוב - להר"י ענגלי - כלל א. ובכ"מ.
וראה גם לקו"ש ח"כ ע' 303 ובהנסמן שם הערה 16.

וראה גם שם בשוה"ג להערה 17.

הקפה ה' לאנשי הצבא

בקשר עם המאורעות באה"ק, ובמלאת 30 שנה לשמחת תורה דשנת תשל"ז,
הננו מפרסמים בזאת צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
על הנחה מדברים שאמר בליל שמח"ת ה'תשל"ז לפני הקפה החמישית
(פענוח הכתי"ק בסוף עמוד הבא. השיחה נדפסה בלקוטי שיחות ח"י"ד ע' 444)

בס"ד ר"ד מה סאכר כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ההקפות, לפני הקפה ה',
בליל שמח"ת ה'תשל"ז.

הנחה ה' בליל מוג'ה

אזני ווי מען געפינט זיך נאך בזמן הגלות, נאך פאר די אחלחא
דגאולה (וכמובן כמ"פ אז די אחלחא דגאולה וועט זיין ע"י כשיח נדקנה),
וואס דערפאר א מצד דעם חושך כפול וככופל - דארף מען אנקומען צו
לבושן הטבע.

- בטעם מסתח וועט קומען, וועט דעמולט זיין באופן נימי למעלה
כתעבד לגמרי. אבער דערוויילע, איז דאס וואס לא ינום ולא יישן סופר
יכדאל, וויל דער אויבערשטער אז עס זאל זיין אין לבושי הטבע.

זיינע דערפאר פאראן אידן וואס זיינען מגין און היטן אידן אין
הויף דורך די משטרה וכיו"ב, און פאראן אידן וואס זיינען מגין אידן אין
ארץ הקדושה דורך דעם וואס זיי זיינען זיך מסכין על הגבולות ובתוך
הגבולות.

וואס (כאמור לעיל) זיינען דאס די לבושי הטבע צו הי' מסירה פון
דעם אויבערשטן, וואס לא ינום ולא יישן סופר ישראל, און לי אידן וואס
היפס איז - אנהני יתסס הוי' אלקינו נדבול.

א סיוול פון זיי זיינען אז אנהני בשם הוי' אלקינו נדבול, א סיוול
פון זיי איז כאטש בטעם ווייסן זיי דאס ניס-סיוול זיי דאס, און די סיוול
וואס זאגן אז זיי פילן עס נים איז עס בלויז מצד דערויף וואס זיי זיינען
הינקות סנסבו, און בשעת מען וועט זיי זאגן דאס ובדרכי נועם - וועט
נתגלה ווערן דווקא אמונה וועלכע זיי האבן נאך פון פריער, ווארום אלע
אידן זיינען דרך קאמינים בני מאמינים.

איז די אלע הסייכים להצבא - סיוול די וואס זיינען איצטער אין צבא,
סיוול די וועלכע זיינען בעווען אפאל אין צבא, סיוול די וועלכע דארפן דורכ-
גיין נאך סירות סיוואים - זאלן זיי גיין מיט דער הקפה (ה') מיטן זיגון
הושיעה אה עמך, און דורך דעם וואס מ'סאנצט מיט א ספר תורה איז מען מדביס
בלוי לעצן כל אז אנהני בשם הוי' אלקינו נדבול, און דאס וועט גלה זיין
דעם ענין (אז אנהני בשם הוי' אלקינו נדבול) אויך בא די וואס דערוויילע
איז דאס נאך בא זיי גייט בגילוי.

און דאס וועט פועלן, אז מען וועט נים דארפן אנקומען צו קיינע
ענינים און עס וועט מסטיק זיין די עצם מציאות פון דעם וואס עס געפינען
זיך אזוינע וואס זיינען מסיל אימה.

און עס וועט זיין וטכנתם ואין פחריד, און יתרב לא תעבור בארצכם
אפינך חרב של שלום - פון יו-ען וכיו"ב, און זיכנתם לבטח בארצכם,

און דאס וועט זיין א הכנה קרובה צו ביאת המשיח, וואס יתחם מלחמה
ה' וינצח, באופן נימי למעלה מדרך הטבע לגמרי, ויבנה בית"ק במקומו ויקבץ
נדחי ישראל, און אז אהפוך אל עמים ספה ברורה גו' לעבדו כספך אהד, והיתה
לה' המלוכה.

זאל מען גיין מיט דער הקפה און זיינען הושיעה אה עמך, און עס זאל
זיין א יסועה לכל ישראל, סיוול אין א"י סיוול אין חו"ל, באופן דלמעלה מסבך
אין יצוספה (קורס ביאת המשיח), ולכל בני ישראל ית' אור כמסכתם (ע"ה להי' ¹⁰⁰)
אליהם אהבתי, והנפח פלך עולמים כו'.

אה"כ התחיל לנגן הושיעה אה עמך.

"רבותינו דרשו את הענין על מלך המשיח"

[.] הסדר בעולם הוא באופן של העלם וחושך, ורק אח"כ נעשה גילוי האור, ומזה מובן שאין להתפעל מזה ש"רגשו גוים ולאומים יהגו", כיון שאין זה אלא "ריק" (כסיום הכתוב), "כל ריגושן . . לריק", כיון ש"יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו", ולכן עומדים בני" בכל התוקף בכל הקשור לשלימותה של ארץ ישראל (ועאכו"כ בנוגע לירושלים), בידעם ש"כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה . . ונתנה לנו".

ו"ל יתירה מזה – שהענין ד"רגשו גוים ולאומים יהגו" גופא הוא **מסימני הגאולה**, כמ"ש רש"י ש"רבותינו דרשו את הענין על **מלך המשיח**".

ויה"ר והוא העיקר – שלאחרי כל **סימני הגאולה** תבוא כבר ותיכף הגאולה האמיתית והשלימה **בפועל ממש**, "כימי צאתך מארץ מצרים **אראנו** נפלאות" [.].

(קטע משיחות שבת בראשית אסרו-חג דשמע"צ ושמוח"ת ה'תשנ"א - מוגה)

לא די לצעוק, יש להוסיף בכל הפעולות

והנה, לאחרי כל ההשתדלות והיגיעה בענינים אלו – ע"י פעולותיהם של השלוחים בכל מקום ומקום – הי' צריך משיח צדקנו לבוא **ריבוי חדשים ושנים לפניו**, ואעפ"כ, הרי עדיין לא בא! ולכן, בד בבד עם צעקתם של ישראל – בכל ה"שטורעם" – "עד מתי", "אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט א-ל", הנה ביחד עם זה יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת המעיינות חוצה, פעולות שעל ידם ממהרים ומזרזים את ביאת המשיח, שיבוא ויתגלה בתור **"מלך המשיח"**, שענינו – תוקף המלכות, "אמר מלכא עקר טורא".

(משיחות שבת בראשית - ב' - המשך לשמוח"ת ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי**

מו"ל כתיי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית **חנה חיי' הנה** בת ר' **מאיר שמריהו ורחל** - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

של השליח.

1. כן הוא גם ברוחניות הענינים:

כאשר אדמו"ר הזקן נסע למלאות את שליחותו של הרב המגיד, אזי מציאותו של המשלח (הה"מ) הפכה להיות מציאותו של השליח (אדה"ז), ומזה מובן שהיכן שהי' הרב המגיד שם הי' גם אדמו"ר הזקן.

כך גם עכשיו, כאשר ממלאים את שליחותו של הרבי, אזי הרבי נמצא יחד איתו, והרבי הוא זה שפועל את הענין.

ומאחר שאדמו"ר הזקן הי' במצב של משרת, זה פעל שיראה את הבעש"ט לאחרי הסתלקותו, בהקיץ –

שנוסף על המעלה של הבעש"ט מצד עצמו, ישנה מעלה נוספת בזה שהבעש"ט "עבר" כבר את המעלה ד"עפר אתה ואל עפר תשוב" (לא כאלהו הנביא שעלה בסערה השמימה), ואדמו"ר הזקן ראה את הבעש"ט בהקיץ ולא בחלום, בזמן כזה שמחוייבים בתורה ומצוות; וע"ד מעלת משה על שאר הנביאים – שכל הנביאים כדי שיוכלו לקבל את הנבואה הוצרכה להיות אצלם הפשטת הגשמיות, משא"כ משה הי' עומד על עמדו⁹ –

(7) להעיר משה"ש שם ע' 55 (בתרגום חפשי): נתתי הנר"ג שלי להרבי, במילא לא "אני" יודע.

(8) בראשית ג, יט. וראה סה"ש תורת שלום ע' 46. וראה גם ס' מגדל עוז ע' קנה (בשם רבינו הזקן).

(9) רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ז ה"ו.

עד"ז כאן היתה (אצל אדה"ז) מעלה זו, שהוא ראה את הבעש"ט בהקיץ.

2. ובנוגע לפועל:

ישנם כאלו שהיו בבחי' משרת אצל הרבי בחיים חיותו בעלמא דין, מי בענין זה ומי בענין אחר, והם רוצים גם עכשיו להיות בבחי' משרת אצל הרבי.

אזי ישנה ההוראה, שכאשר ממלאים את שליחותו של הרבי הופכים להיות בבחי' משרת והרבי נמצא יחד איתו היכן שהוא נמצא, אפילו במדינה רחוקה, כיון שהוא ממלא את שליחותו של הרבי.

ו"לא בשמים היא"¹⁰ ו"לא נפלאת היא"¹¹, אלא "קרוב אליך הדבר מאוד גו' לעשותו"¹² בפועל, אצל כאור"א שייך ענין זה שהרבי נמצא יחד איתו והוא יכול לראות את הרבי **ובהקיץ**¹³, ועי"ז הוא רואה את כל הרביים¹⁴.

(10) נצבים ל, יב.

(11) שם, יא.

(12) שם, יד.

(13) להעיר משיחות קודש תשי"ג (הוצאה חדשה) ע' 228 (תרגום חפשי): הרבי (מהורו"צ) סיפר, שפעם אמר הרבי נ"ע "לכו נא ונוכחה" (ישעי' א, יח). היו שם אז חסידים של אדמו"ר המהר"ש, והוא פעל שראו אז את אדמו"ר המהר"ש... (חסר קצת בהנחה). באם רוצים רואים גם היום, אלא שהיצה"ר הרי הוא פיקח וערמומי, "קלוגינקער" בלשונו של הרבי, והוא מעוור את השכל.

(14) חסר הסיים.

המדור מוקדש

לע"נ **אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה**

י"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל זוג' בת'יה רות בת שרה - לזרעא חיי וקיימא

רחל יפה בת מינדל ושושנה חסי'ה בת מינדל - לזיווג הגון

דוד יעקב בן מינדל - לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

משיח הוא בשר ודם הנמצא בנוף גשמי בעוה"ז הגשמי

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

א. מובא בספרי גימטריאות, ש"שליח" בצירוף עשר הוא בגימטריא "משיח". והביאור בזה:

לכל לראש השליח צריך להיות ראוי לשם שליח, עליו להדמות למשלח – כמאמר חז"ל "מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית"¹.

אח"כ נדרש שהמשלח ימנה אותו בתור שליח בפועל, ע"י שטר הרשאה או בדיבור וכיו"ב, שבאופן כזה הוא הופך להיות שליח.

כל זה עדיין לפני עבודתו בפועל במילוי שליחותו. לאחר מכן צריך השליח למלאות את שליחותו בפועל, עי"ז שמנצל עשר כחותיו, שזהו ה"קב שלו"².

ב. ובנוגע לדורנו זה: כל אחד שנולד בדור זה – נולד שליח של נשיא דורנו, אשר הוא הנשיא דכל אנשי הדור!

וכאשר השליח מנצל את עשר כחותיו ב"קב שלו" במילוי שליחותו בפועל (כנ"ל), מתגלה הענין ד"משיח" (הגימטריא של "שליח" בצירוף עשר (כחות)), ומתגלה איך הוא בדומה להמשלח ("מה אתם בני ברית כו") עד שנעשה דבר אחד עם המשלח (שלוחו של אדם כמותו) – עם נשיא דורנו, שהוא משיח ("ער איז משיח"), עם כל הפירושים שבמשיח: א) מלשון משוח, ב) נבחר, ג) מנהיג ורועה ישראל. עד שמשיח הוא הפירוש הפשוט בנשיא.

ולא תהי' לי שום תרעומת ("איך וועל קיין פאריבל ניט האָבן") אם יפרשו שנשיא דורנו הוא משיח צדקנו כפשוטו, כי זוהי אכן המציאות – שנשיא דורנו ה' משיח בדורו והוא משיח בדורנו!

ג. ולא לו ששואלים שאלות וכו' – ישנו לכך הסבר פשוט: ידוע שנשיא הדור הוא משה רבינו שבדור, "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא"³, [ויתירה מזו, כל ת"ח נקרא "משה"⁴, כמאחז"ל "משה שפיר קאמרת"⁵], והיות שמשה רבינו "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁶ –

(1) קידושין מא, ב. וראה לקו"ת ויקרא א, ג.
 (2) ב"מ לח, א.
 (3) ראה תקו"ז תס"ט (קרב, א). ב"ר פנ"ז, ז. וראה
 (4) תו"א יתרו סח, ג.
 (5) שבת קא, ב. וראה חולין צג, א ובפרש"י.
 (6) ראה שמור"ד פ"ב, ד. זח"א רנג, א. שער הפסוקים
 פ' ויחי. תו"א ר"פ משפטים.
 בהנסמן בהערה 7.

(* הערת המו"ל: השיחה הוגחה אחי"כ (באידיש) עיי' כ"ק אדי"ש מהי"מ ונדפסה (בשינויים) בלקו"ש חכ"ט ע' 370. צילומים מיוחדים מהגהה זו נדפסו בגליונות "יחי המלך": קב ע' 17-16, קלב ע' 18, קנט ע' 18, קעו ע' 15, תפח ע' 7.

וזוהו כל ענין התפלה, שכל מה שיהודי צריך, כולל הענינים הכי עיקריים, שאלו הם עיקר הבקשות שבתפלת העמידה, עליו להמשיכם מלמעלה ע"י הדיבור שלו.

ד. [.] ויה"ר שע"י הדיבור הראוי של בני ישראל, שהם מביעים זאת בגלוי – יתגלה דיבורו של הקב"ה בכל העולם, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"⁶, שאע"פ שזה שייך להקב"ה, בכ"ז נהי' יהודי שותף להקב"ה במעשה בראשית (כמ"ש בגמרא⁷ בנוגע להאומר ויכולו ביום השבת), במילא הוא נהי' שותף גם בהענין דגילוי דיבורו של הקב"ה במעשה בראשית – עי"ז שדיבורו של האדם הוא כראוי, הרי זה נהי' כלי ל"ונגלה גו' כי פי ה' דיבר".

ובפשטות, שכאשר בני ישראל צועקים בדיבור "ווי וואַנט משיח נא", והקב"ה הרי בודאי חפץ בכך, אזי "מי מעכב"?! – "שאוור שבעיסה"⁸! אבל ביום השבת מתבטלים הרי כל המנגדים כו' (כמו שאומרים ב"כגוונא"), במילא אפשר אז לפעול שיהי' "משיח נא"!

– "וארו עם ענני שמיא"⁹ לארץ הקודש, ושמה גופא בבית המקדש, ותיכף ומיד ממש, כך שבר"ח חשון יקריבו את הקרבנות דראש חודש כמצות רצונך¹⁰ בביהמ"ק השלישי, וכאשר משיח בא "נאו", היום, יהיו גם הדי' ימי ביקור¹¹ (עכ"פ עד יום ב' דר"ח חשון),

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ומתוך שמחה וטוב לבב. (תרגום חפשי משיחת ש"פ בראשית ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(6) ישע"י מ, ה.
 (7) שבת קיט, ב. שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס רסח.
 (8) ברכות יז, רע"א.
 (9) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
 (10) כלשון תפלת מוסף. וראה תו"ח ויחי צה, א
 ואילך. המשך וככה תרל"ז פי"ז ואילך.
 (11) ראה רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א ה"ט.

המדור מוקדש לעילוי נשמת
 ר' ברוך אשר בר' זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג
 ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
 ת. ג. צ. ב. ה.
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הקודם - "זמן הגאולה" - מוקדש
 לעילוי נשמת ר' מאיר בר' צבי ע"ה שנאל
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת חי' רחל בת שפרינצא שנאל
 ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי' - לשנת הצלחה בלימוד ודרכי החסידות מתוך בריאות נכונה
 ולזכות צבי בן חי' רחל - לרפואה שלימה וקרובה
 ולזכות כל בני משפחתם שיחיו - לברכות עד בלי די

אפי' איש פשוט ביותר יכול וצריך לעורר אתערתא דלתתא בנשיא הדור

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. הרי רוצים לקשר כל ענין עם הגאולה [..], ובכן מצינו סיפור שאירע עם הצמח צדק ואדמו"ר המהר"ש בנוגע לענין הגאולה:

אדמו"ר המהר"ש¹ נכנס פעם לאביו, הצמח צדק, ושאלו: היכן קיום ה"קץ" שנאמר על השנה היא (תר"ץ²)? השיב לו הצמח צדק שהדפיסו (באותה שנה) את הלכותי-תורה (שזהו גילוי משיח). ועל-כך אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש: אבל רוצים את משיח **כפשוטו**³!

רואים מכאן, איך שהצמח צדק אשר ה' הנשיא [בדורו] דיבר לפי דרגתו הוא (ולכן אמר שנדפס הלכות), וביחד עם זה רצה שתהי' דוקא אתערתא דלתתא מצד וע"פ דרגת המטה (שרוצים את משיח כפשוטו), ושדוקא זה יפעל את הענין.

ב. מדוע מספרים לנו מעשה זה?

בכדי ללמד כאו"א, שבכדי לעורר אתערתא דלתתא הנ"ל אצל הנשיא בפועל (הצ"צ), אין זקוקים בשביל זה לנשיא בכח דוקא (הרבי מהר"ש), אלא כאו"א, אפילו איש פשוט ביותר, יכול וצריך לעורר אתערתא דלתתא שתפעול ענין למעלה.

ג. נשאלת השאלה הידועה: היכן זה מובא בנגלה?

המענה הוא בפשטות – בענין התפלה: ישנה מצות עשה בתורה⁴ שכאשר ליהודי ישנם צרכים בבני חיי ומזוני וכיו"ב, עליו להתפלל ולבקש זאת מהקב"ה בדיבור.

ולכאורה, למעלה הרי הכל גלוי וידוע, עאכו"כ צרכיו של כל יהודי, ועאכו"כ צרכיו של איש פשוט שיש לו אמונה פשוטה ושלמימה בהקב"ה ופשיטותו קשורה עם פשיטות העצמות⁵ – ומדוע א"כ צריכים שהוא יאמר זאת בתפלתו **בדיבור** דוקא?!

והביאור בזה: הקב"ה חפץ באתעדל"ת שתבוא מצד המטה, ודוקא בדיבור. ואע"פ שעיקר התפלה היא בלב⁶, אעפ"כ זה צריך לבוא גם בדיבור, ודוקא זה מעורר את ההמשכה מלמעלה.

משיח צדקנו, במילא יוצא שכל נשיא בדורו (משה שבדור), הוא משיח צדקנו שבדורו (גואל אחרון). וכמבואר בכ"מ⁷ שנשיא הדור – עד לנשיא הדור בדורנו זה – הוא בחי' יחידה הכללית של הדור, שיחידה היא דרגתו של משיח⁸.

ועפ"ז מובן, שכאשר שליח של נשיא דורנו מנצל את עשר כחותיו כדי למלאות את שליחותו בפועל – מתגלה אז הענין ד"משיח".

ד. טוען הוא שזה יותר מדי בשבילו, אין ביכולתו לקלוט ולסבול תואר כזה ("משיח")... אומרים לו: אין זמן להמתין עד שתקלוט את זה, אם הנך רוצה תפרש את המלה "משיח" כפי הפירושים האחרים שבזה: משוח, רועה ישראל, מנהיג וכיו"ב,

אבל העיקר – עליך לדעת שבהיותך יהודי בדור זה, הנך שליח של נשיא דורנו שהוא הנשיא דכל אנשי הדור, ובמילא עליך לצאת ולקיים עם כל עשר כחותיך את השליחות שהטיל עליך נשיא הדור: להפיץ יהדות ותורה ומצוות בכל מקום ומקום, כולל גם – לילך בשמח"ת לשמח יהודים במקומות אחרים, ושם לדבר אודות כל התרי"ג מצוות והלכות שבתורה, כולל כפשוט – שצריך להאמין בביאת המשיח, כפסק הרמב"ם בסוף הל' מלכים ומלחמותי⁹ ומלך המשיח¹⁰, ופוסק שם¹¹ שמשיח הוא בשר ודם הנמצא בגוף גשמי בעולם הזה הגשמי, ושהאמונה בביאת המשיח אינה פרט אחד בתורה, אלא **כל** הספרים **מלאים** בדבר זה!¹²

ועי"ז שהשליח מקיים את שליחותו עם כל עשר כחותיו – מתגלה "משיח", החל מ"משיח" שבו (יחידה שבנשמתו), עד ליחידה הכללית.

ה. יכול יהודי לטעון: איזו שייכות יש לו עם ענין כה נעלה כמשיח, עד כדי כך (שאומרים לו) שבכחו לגלות את משיח עי"ז שימלא שליחותו עם עשר כחותיו?

הנה, אפשר להסביר ענין זה לכאו"א:

כשם שישנו המשה רבינו שבכל דור, נשיא הדור, כך גם נמשך בפרטיות בכאו"א שיש בו את המשה **שבקרבו**, כפי שאדמו"ר הזקן מבאר בספר התניא¹³ שלכל אחד ואחת מישראל יש בחי' משה שבקרבו, וזה נמצא בו באופן פנימי, עד שפועל בו שיראת ה' תהי' "מילתא זוטרת"¹⁴.

וכשם שזה בנוגע למשה רבינו, גואל ראשון, כן הוא גם בנוגע למשיח – גואל ראשון הוא גואל אחרון:

כשם שהנשיא הוא בחי' יחידה הכללית – משיח – של הדור, אשר בדורנו הוא נשיא דורנו, כך יש לכל יהודי בחי' היחידה שבנפש.

וכמאמר חז"ל¹⁵ בנוגע לכל נשמה: "חמשה שמות נקראו לה, נפש רוח נשמה חי' יחידה",

(7) ראה ד"ה פדה בשלום (בשע"ת לאדהאמ"צ) פי"ב.
(8) רמ"ז לזח"ג רס, ב (נדפס במק"מ קצ, ב). ל"ת להארז"ל בראשית עה"פ ויתהלך חנוך.
(9) כ"ה בהכותרת לפרקים י"א וי"ב דהל' מלכים בדפוס ויניצאה רפד. שי.
(10) פי"א.
(11) ה"ד.
(12) שם ה"ב.
(13) פמ"ב. וראה תקו"ז שם. אגה"ק בסוף הביאור לסי' ז"ד.
(14) ברכות לג, ב (ע"פ עין יעקב). ועד"ז במגילה כה, א.
(15) ב"ר פי"ד, ט. דבר פ"ב, לז. בכמה מקומות (דפוסים) הוא בשינוי סדר. אבל כ"ה בע"ח שמ"ב בתחילתו. שער הגלגלים בתחלתו. ובכ"מ.

(1) לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. חיי"ח ס"ע 490 ואילך.
(2) ראה גם סה"ש תורת שלום ע' 237. אג"ק אדמו"ר מהורי"צ ח"א ע' תפה.
(3) רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"א-ב. ועוד.
(4) לקו"ד ח"ג תצא, ב. ח"ד תקעח, ב. ועוד.
(5) ראה תענית ב, סע"ב.
(6) למטה מעשרה טפחים.
(7) רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"א-ב. ועוד.
(8) לקו"ד ח"ג תצא, ב. ח"ד תקעח, ב. ועוד.
(9) ראה תענית ב, סע"ב.
(10) ראה לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. חיי"ח ס"ע 490 ואילך.
(11) ראה גם סה"ש תורת שלום ע' 237. אג"ק אדמו"ר מהורי"צ ח"א ע' תפה.
(12) ראה לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. חיי"ח ס"ע 490 ואילך.

זאת-אומרת שלכל יהודי יש בחי' יחידה שבנשמתו, ולא רק בנשמה שלו כפי שהיא למעלה, אלא גם כפי שיורדת בגוף, וכמובן בפשטות שבכל בוקר הקב"ה מחזיר לו את נשמתו – "נשמה שנתת בי"¹⁶ – בכל חמשת הדרגות, כולל בחי' היחידה.

וע"פ הנ"ל שיחידה היא בחי' משיח, נמצא שלכל יהודי יש בחי' משיח (יחידה) שבו.

[. .] וכמבואר בספר מאור עינים¹⁷ (מר' נחום מטשרנוביל, תלמיד הבעש"ט והמגיד), שלכל יהודי יש ניצוץ משיח בנשמתו. ובלשון הקבלה¹⁸ בחי' היחידה שישנה בכל נשמה (כנ"ל), היא הניצוץ קטן, ניצוץ נברא, שהיא דבר אחד – "יחידה לייחדך"¹⁹ – עם הניצוץ בורא.

ו. והנה, תפקידו של כל יהודי הוא לגלות את בחי' היחידה – ניצוץ משיח – שבקרבו, ועי"ז לגלות את בחי' היחידה הכללית, משיח צדקנו.

והרי הדברים קל-וחומר: אם בנוגע לכל עניני העולם ישנו הכלל ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא אחד לבטלה"²⁰, עאכו"כ שכן הוא בנוגע לבחי' יחידה – ניצוץ משיח – שישנו בכל נשמה יהודית, שאינו לבטלה ח"ו, אלא ישנה בזה תועלת וכוונה.

ובפשטות: כאשר נתנו לך בחי' יחידה, ניצוץ משיח, הרי זה לא כדי שהניצוץ "יישן" אצלך ח"ו, אלא עליך "להבעיר" אותו ("אויפלאקערן"), עד שעי"ז תגלה את בחי' יחידה הכללית, משיח צדקנו.

וזאת תפעל עי"ז שתמלא את שליחותך בכל עשר כחותיך, החל מהעבודה עם עצמך, ובנוסף לזה להפיץ אלוקות בחלקך בעולם, עד בכל העולם – לגלות את בחי' היחידה (ניצוץ משיח) בכל יהודי שאתה פוגש ולגלות את האלוקות שנמצאת בכל נברא ונברא, עד שעי"ז תגלה בעולם את בחי' היחידה הכללית – משיח שבדורנו, נשיא דורנו.

עפ"ז מובן הענין מה ש"שליח" בצירוף עשר – כנגד עשר כחות הנפש – הוא "משיח", כי עי"ז שכל יהודי בדורנו (שכאו"א הוא שליח של נשיא דורנו) מנצל את עשר כחותיו וממלא את שליחותו בעולם, הוא מגלה את בחי' היחידה שבו, הניצוץ משיח, ובחי' היחידה של יהודים אחרים, עד שעי"ז הוא מגלה את משיח (בחי' יחידה הכללית) בכל העולם כולו.

ז. [. .] וכשם שניצוץ אש בפשטות אינו "גחלים עוממות" אלא אש חי', וכאשר מסיטים אותו אפי' פעם אחת לקוצים וכיו"ב, ללא דבר המונע בינתיים, הרי טבע הניצוץ הוא שמדליק את כל הקוצים והם נשרפים לגמרי,

עד"ז נמשל בפשטות: בכוחו של הניצוץ משיח שבכאו"א (בחי' יחידה שבנשמתו) להדליק את הקוצים של הגלות – ובלשון הכתוב²¹ "כי תצא אש ומצאה קוצים גו", וכמבואר בזהר²²: "כיון דאתגלו ישראל ומתחרב מקדשא" אזי הקב"ה "נטייל כוכין ודרדין (קוצים), ושוי תחתי", והקוצים מעיקים לשכינה, שכינתא בגלותא²³, ועי"ז שישנו ה"כי תצא אש", מדליקים את הקוצים עם ניצוץ אש, הניצוץ קטן של משיח (בחי' יחידה), וכל

(16) ברכת אלקי נשמה.

(20) שבת עז, ב.

(17) ס"פ פינחס. וראה גם סה"מ תרמ"ג ע' ע.

(21) ל' הכתוב – משפטים כב, ה.

(18) ראה ע"ח שער דרושי אבי"ע. הובא בלקו"ת

(22) ח"א קנט, ב.

ראה כז, א. ועוד.

(23) ראה מגילה כט, א. זח"ג ד, ב. סו,

סע"א. עה, סע"א. צ, ב. קצז, ב. ועוד.

(19) פיט דהושענות (יום ג').

יהודי עושה זאת במקום שליחותו, בכל מקום ומקום בעולם – הרי זה מדליק את כתלי הגלות עד ששורפם לגמרי, ואזי בדרך ממילא מתגלה משיח (בחי' יחידה הכללית) שעוד קודם לכן "הנה" זה עומד אחר כתלינו משגיח מן החלונות מצייץ מן החרכים"²⁴!

ח. תיכף יאמרו שמדברים כאן (רק) עניני קבלה וזהר וכו'!...

– יש לדעת, שמדברים ענינים פשוטים הנוגעים לעבודה הפשוטה של כל יהודי אפילו בימות החול:

כל יהודי צריך למלאות את שליחותו במקומו הוא ובמדינתו וכו', ושם להיות "נרות להאיר" עי"ז שיגלה את הניצוץ הקטן (יחידה) שלו, ולנצל אותו בכדי לברר ולגלות את ניצוצות הקדושה שנמצאים שם, ועד שעי"ז מדליק ושורף את כתלי הגלות ומגלה את משיח שעומד "אחר כתלנו", כנ"ל.

ומזה מובנת האחריות שישנה לכל יהודי מפאת בחי' היחידה שבו, ניצוץ משיח, והשליחות שיש לו לגלות זאת בעולם – לצאת לעולם ושם לגלות אצל יהודים את בחי' היחידה שלהם ואת אמונתם בביאת המשיח, ועי"ז לגלות את משיח בפועל.

ט. אע"פ שלא ברצוננו נצא מהגלות (כפתגם הידוע²⁶) – אבל אין זה פוטר מהחוב וההכרח לצעוק, ולפעול שגם אחרים יצעקו, שרוצים כבר את משיח – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ובשבת וביו"ט ארבע פעמים ביום – "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים"!

ומובן שכאשר יהודי אומר זאת בתפלה, ובפרט עוד בתפלת העמידה שבה עומד כעבדא קמי מרי²⁷ – בודאי מתכוון לכך באמת, ובודאי אינו רוצה לדחות זאת לזמן מאוחר יותר, שהרי אם הוא לא טיפש אינו רוצה לדחות ("אָפּלייגן") דבר טוב אפילו לא לחצי שעה, אפילו לא לרגע אחד!

ועי"ז גופא, שמאמינים וצועקים באמת שרוצים את משיח – זה גופא ימהר ביאתו.

יוד. והיות שהחדירו ("אָריינגעגעבן") ביהודי את בחי' היחידה, ניצוץ משיח, וביחד עם זה נתנו לו את השליחות הנ"ל להשתמש בזה עם עשר כחותיו, הרי בודאי נתנו לו גם את הכחות כדי לקיים ולפעול זאת –

במילא אומרים ליהודי: עליך לדעת את גודל האחריות והזכות שיש לך, שלכן אינך יכול לחשוב לעצמך שאכן יש לך בחי' יחידה, ניצוץ משיח, ואח"כ ללכת לטייל!... – מה זאת אומרת ללכת לטייל? הרי צריכים להביא ("אָראָפּברענגען") את משיח בפועל למטה מעשרה טפחים!!

לטייל ילכו לעתיד לבוא [. .] אבל עכשיו יש לעשות את העבודה בפועל, כנ"ל בארוכה. (קטעים משיחות ליל שמחת-תורה, לפני הקפות, ה'תשמ"ו – תרגום חפשי, בלתי מוגה)

(24) שה"ש ב, ט. (26) סה"מ תרפ"ז ע' קצו. סה"מ קונטרסים ח"א

(25) ראה "קול קורא" לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ קעה, ב. לקו"ד ח"ד תרצא, ב.

ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א. אג"ק שלו ח"ה, (27) שבת י, א.

שסז.

